

't Herenhoentien

BESTE KIENDER!

De winteredisie van 't Herenhoentien is dit keer wel árg vroeg, want et is ja aenlik nog hielendal gien winter! Mar we zullen jim gauw vertellen, hoe as dat komt. Et veurige kraantien was ok hiel vroeg, omdat we die keer alle aandacht an vier oktober besteden wollen, weten jim et nog? Op vier oktober was et ommes dieredag. In 't Herenhoentien van dit keer willen we wéér ommedaenken geven an een speciaole dag. An vuuf december. Now, jim weten vanzels allegere wel wat as d'r die dag an de haand is. Op vuuf december, we heuren et jim al zeggen, viert Sunderklaos zien jaordag. Wi'j zien d'r al weer hielemaole naor uut, jim ok?

Mar veur et zoveer is, kun we nog alderhaande gezellige dingen doen die mit die dag te maeken hebben. Bekiek et kraantien mar es gauw. Zo kun jim bi'jglieks van ien van de drie inlegvellen een prachtig masker maeken. Ie moe'n die vanzels eerst mooi kleuren, varven of mit gekleurd pepier beplakken, dat moe'n jim vanzels zels weten. Misschien kuj' et masker, aj' dat klaor hebben, Sunderklaos en Zwatte Piet wel zien laoten as ze bi'j jim op schoele kommen.

Op de beide ere inlegvellen staon allere kaorties. Daor hoej' veerder niet zovule an te doen. Ie hoeven ze allierend mar uut te knippen en dan kuj' daor gezellig et spellegien domino mit speulen!

Et verhael van Piepmoes het ok mit vuuf december te maeken. Op een aovend, argens achter in november, lopt Piepmoes naor huus toe. Hi'j het die aovend op vesite west bi'j de doeve. As hi'j vlakbi'j zien kesteel is, heurt hi'j inienend een vremd geluud...

Luuster of lees mar es gauw! Veul plezier en tot de volgende keer in et veurjaor van 1998.

't Herenhoentien is veural bedoeld veur groep 1,2,3 en 4 van et basisonderwies en vershient vier keer in et jaor.

PIEPMOES EN SUNDERKLAOS

(Een veurleesverhael van Sietske Bloemhoff)

Op een haastige aovend lopt Piepmoes deur de bos. Hi'j het die aovend op vesite west bi'j de doeve en is now onderwegens naor huus toe. Et is aorig duuster, mar gelukkig schient de maone deur de bomen. Now en dan regent en wi'jt et beheurlik en schoeven d'r donkere wolken veur de maone langes. Piepmoes is niet bange. Wat zal him now in de bos gebeuren, hi'j kent ja ieder plakkien. En geloof mar niet dat de katten mit zok weer van huus gaon. Die liggen wel bi'j de verwaarming.

'Wat is de haast aenlik een gezellige tied,' miemert de moes. 'Aovens mag et dan wel vroeg donker wezen, mar aj' et locht op hebben, en de gedienen dichte, is et zo lekker knus in huus.'

Op een boel plakken in de bos branen nog lochies. Kiek, de gelegouw is ok nog niet op bedde, daor braant et locht ok nog. Onderhaand schöt Piepmoes al mooi op. Nog een peer bochten omme en dan is hi'j bi'j zien kesteel. Krek as Piepmoes de laeste bocht ommeslaon zal, begint et weer wat hadder te wi'jen en schoeft d'r een hiele grote wolke veur de maone. Et wodt now stikkedonker in de bos. Piepmoes zicht gien haand veur ogen. Mar ach, hi'j kent dit pad ja uut et heufd. Hi'j kan de stappen naor zien kesteel toe haost tellen.

Dan, inienend, heurt hi'j wat... Wat gebonk of zo... Of zol et de wiend wezen die mit een oolde zwaore takke speult... Piepmoes luustert es wat scharper... Niet dat hi'j bange is, nee, dat niet... Mar...

Heur, daor heurt hi'j et weer... Bonk, bonk, bonk. En dan klinkt et inienend: 'AUWAUW...'

Piepmoes schrikt now echt! Dat zullen jim wel begriepen. 'Wat vervelend da'k now hielendal niks zien kan,' foetert de moes. Dan heurt hi'j weer een geluud. 'Pfrtttt..., pfrtttt..., stil mar, baos, ik zal je wel helpen, pfrttt...'

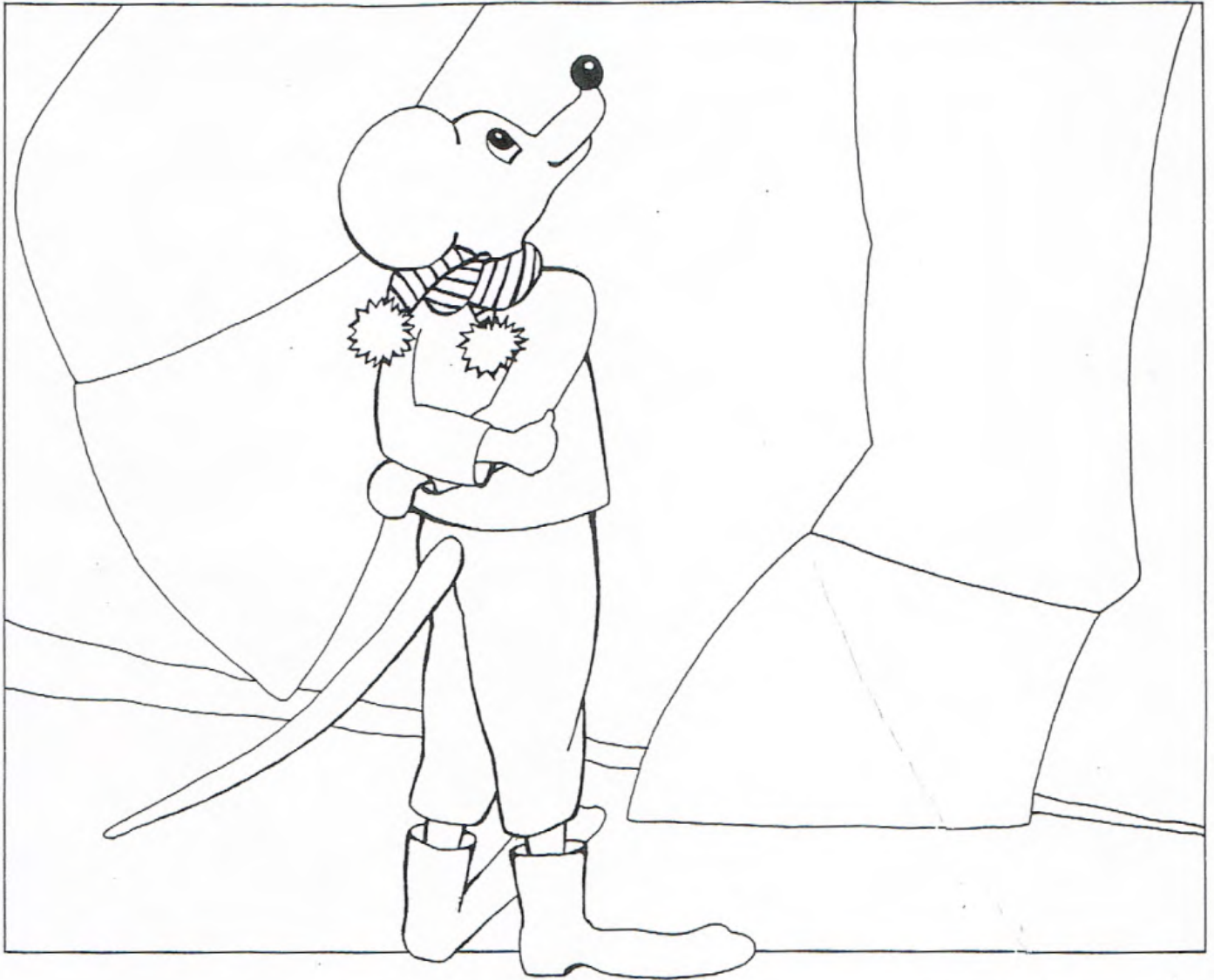
'Mar dat geluud ken ik wel,' bedaenkt Piepmoes, 'dat he'k wel eerder heurd. Dat is et geluud van een peerd. Mar peerden lopen toch in et laand bi'j de boerderi'je. En peerden bin mit zok weer toch meerstal lekker op 'e stal, en niet in et laand. En zeker niet in de bos. Wat moet een peerd now om disse tied in de bos. En tegen wie het hi'j et aenlik. Hi'j had et over de baos, ik snap d'r niks van. Ik moet mar es even kieken. As et now mar niet zo verhipte donker was. Mar ik moet, donkt mi'j, die kaante op.' En Piepmoes stapt veurzichtig de kaante op daor et geluud weg kwam.

Op etzelde mement komt de maone weer een hiel klein betien deur de wolken henne. En dan zicht Piepmoes inienend wat wits. Ja heur, hi'j het wel geliek. Daor staot een peerd. Mar wat een mooi peerd! Dit peerd is hielendal wit! De peerden in et laand van de boer bin ok wel mooi, daor niet van, mar die bin allegere bruun, of zwat. En dit peerd is hielemaole wit. En over zien rogge ligt een prachtig rood klieid, mit mooie gooldgele strepen. Dan kikt Piepmoes nog es wat hoger. D'r zit ok nog iene op et peerd. Een oolde man, mit een hiele mooie rooie jasse an, ok mit van die prachtige gele strepen. Onder de mouwen van de jasse kommen ere, prachtige witkaanten mouwen uut, en de man het hiele mooie witte haansken an. Dat de man al hiel oold is, is dudelik te zien, vint Piepmoes. Want hi'j het ok een prachtige lange, volle witte baord én een hieleboel reenfels om et gezicht. 'Auw,' mompelt de oolde man nog es. 'Daor he'k me toch even knap zeer daon. Wat vervelend dat Piet een betien grieperig is en vanaovend niet mit kon. Et lokt die aarme schimmel ja nooit om mien mijter op te pakken.' De man veegt him nog es om et heufd.

'Wie zol dat toch wezen,' daenkt Piepmoes. 'Ik heb die man nog nooit eerder zien, mar hi'j liekt me verschrikkelik aorig toe. Misschien kan ik him wel helpen!' Piepmoes dot een peer stappies naor veuren en hoest een keer zachies. Hi'j wil niet graeg dat de oolde man van him schrikt.

'Hé,' zegt de man dan, 'wat heur ik daor, schimmel, is daor iene? Neffens mi'j heur ik iene hoesten.' De schimmel zicht Piepmoes as eerste staon. 'Ja, baos, dat klopt,' geft et peerd as antwoord. 'Vlak naost jow op de grond staot een hiel klein moesien, en neffens mi'j wil hi'j jow graeg helpen.' 'Ja,' zegt Piepmoes, 'dat is ok zo. Ik wil jow ok graeg helpen, as ik dat kan temeensen. Mar wie bin jow aenlik en wat is d'r gebeurd?'

'Now, dat zal ik jow gauw vertellen,' zegt de oolde man. 'Ik bin Sunderklaos. Ik bin een hiele grote kierendervrund, en ik kom uut Spanje. Mar in november gao ik altied op reize naor Nederlaand, om daor op vuuf december mien jaordag te vieren. En omdat ik jaorig bin, geef ik alle kiender in et hiele laand lekkere dingen en kedogies.' Piepmoes staot mit grote ogen te kieken. Alle kiender wat geven, in et hiele laand. Dan mag Sunderklaos wel een protte geld hebben! En wat een wark! 'Koj' dan nog wel an slaopen toe,

Sunderklaos,' vragt Piepmoes, 'et is now ok al niet meer zo vroeg, en now bi'j' nog midden in de bos!' 'Jaowel, heur,' antwoordt Sunderklaos. 'Ik zorg wel da'k genoeg rust krieg. Ik breng aliend naachs mien spullegies rond, want dan is et overal rustig. En ik heb een hieleboel Pieten die mi'j helpen. Wi'j hebben allegere oonze eigen route. Mar de Piet die altied mit mi'j en de schimmel mitgaot, het de griep. En now krek uitgerekend vanaovend stoot ik mien heufd an een dikke takke en vaalt mien mijter op de grond. Mar die kun ie now misschien wel veur mi'j oppakken! Mar now eerst nog es wat anders,' gaot Sunderklaos verder. 'A'k mi'j niet vergisse, bin ie Piepmoes, is et niet?'

Piepmoes nikt van ja. 'Mar hoe wet Sunderklaos dat aenlik?' vragt et moesien.

'Now, dat za'k je gauw vertellen,' zegt Sunderklaos. 'Ik heb al hiel vaeke wat over jow heurd, hier in de Stellingwarven. Een hieleboel kiender hebben mi'j verteld dat ie zoe'n aorige moes binnen. En d'r weren ok goenend die vreugen of ik jow en jow vrunden in de bos ok es wat geven wol. Now, en doe docht ik vanaovend, kom, ik gao es even in die bos kieken, hoevule dieren d'r wonen, en waor Piepmoes zien kesteel wel niet staot. Want as et dan dommiet vuuf december is, wee'k percies waor a'k wezen moet en hoevule kedogies a'k mitnemen moet, snap ie?'

Ja, Piepmoes snapt et. 'Wat vien ik dat hatstikke aorig van jow, Sunderklaos,' glimkt hi'j, 'en wat zullen de aandere dieren opkieken, as ze de volgende morgen wat vienen! Want ik vertel niet da'k jow zien heb, dat kan laeter nog wel.' 'Now, daor hej' geliek an, moesien,' vint Sunderklaos. 'Vertel ze nog mar niks.' Mar dan zicht Sunderklaos dat Piepmoes inienend allegere dikke reenfels op et veurheufd het. 'Wat is d'r, Piepmoes,' vragt hi'j. 'Now, Sunderklaos, ik weet aenlik niet goed hoe 'k et jow vraogen moet,' zegt Piepmoes wat verlegen. 'Mar ik waog et d'r toch mar op. Geven jow alle dieren een kedogien?'

'Dat wa'k aenlik wel van plan,' nikt Sunderklaos, 'mar waarom vraog ie mi'j dat?' 'Now ja, ik vreug me of,' stottert Piepmoes een klein betien, 'Ik vreug me of as ie dieren die niet zo aorig binnen ok wat geven.'

En dan vertelt Piepmoes over Klaos de kaeter en Miep, et vrundinnegien van Klaos. Dat die soms zo vervelend binnen en him pakken willen.

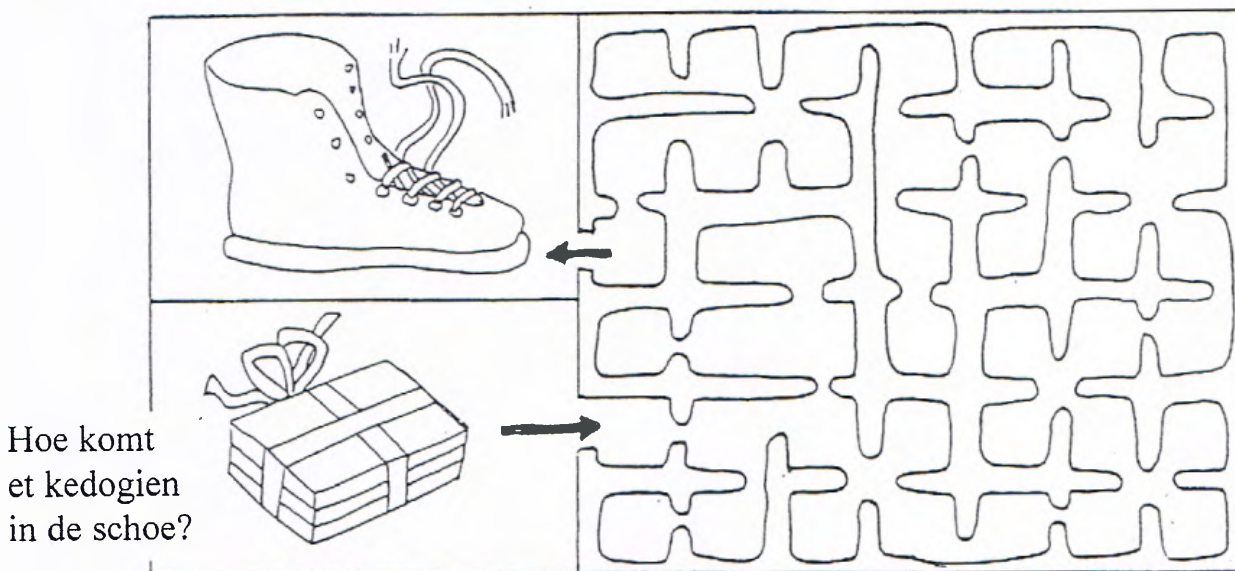
Now is et Sunderklaos die grote reenfels op et veurheufd het, mar onder et luusteren bedaenkt hi'j al wat. Sunderklaos wet vanzels percies hoe hi'j mit zoks an moet. 'Ik heb een mooi plannegien, Piepmoes,' zegt hi'j, 'luuster mar es. Ik zal die beide katten es even mooi te fieter nemen. Weej' wat a'k doen gao? Ik geef Klaos en Miep wel een kedogien, mar d'r is wat an de haand mit dat kedogien.' Piepmoes zet grote ogen op, wat zol Sunderklaos bedoelen? 'Ik geef ze elk een speulgoedmoes,' gaot Sunderklaos verder, 'en daor laot ik de grappies-piet zoolt in stoppen. En dan stop ik d'r een briefien bi'j en dan zet ik daor op *Is dit niet een lekker spekkien veur jim bekkien? Groeten van Sunderklaos...* Dat zal ze vast wel leren, daenk ie ok niet?' Now, Piepmoes het een wille, dat begriepen jim zeker wel. Hi'j zicht et al hielendal veur him. Wat zullen die katten een peer vieze gezichten opzetten, as ze in de moezen happen. Tjongejonge, hi'j wol dat hi'j et zien kon.

'Mar wil ie mi'j now eerst wel even helpen om mien mijter op te zuken' vragt Sunderklaos. 'Ik krieg et heufd zuver een betien koold, en et kon zo ok wel es weer regenen gaon.' 'Netuurlik Sunderklaos, ik zal gauw kieken waor jow mijter ligt.' Piepmoes begint gauw te zuken. Gelokkig schient de maone nog een betien deur de bomen, en de moes zicht de mijter al gauw liggen. Mar die is wel een betien vies, want hi'j is vanzels krek in een grote modderpoele valen. 'Weej' wat,' bedaenkt de moes, 'gao mar even mit naor mien kesteel toe, Sunderklaos, dat is hier vlakbi'j. Dan maek ik jow mijter schone en dan kuj' wel een beker waarme poeiermelk bi'j me drinken. Veur de schimmel he'k wel een lekkere wottel en een schaole schoon waeter. Dan kuj'm beide wat op verhael kommen.'

En zo gebeurt et. Piepmoes lopt veurop en wiest de schimmel de weg naor et kesteel. Binnen is et lekker waarm, en Sunderklaos geniet van de waarme sukelaomelk. De schimmel knabbelt lekker op de wottel en slobbert now en dan wat waeter. Sunderklaos trakteert op lekkere peperneuten die hi'j in de buse het, en et mar wát gezellig in et kesteel. Et is dan ok al aorig laete as Sunderklaos weer op et peerd stapt. Zien mijter is hielemaole schone en hi'j zet mar gauw weer op, zonder mijter vuult hi'j him zo reer!

Sunderklaos bedaenkt Piepmoes nog es hiel hattelik en dan stapt de schimmel mit Sunderklaos d'r op hiel veurzichtig weer vot. 'Dag Piepmoes,' roepen ze nog een keer veurdats ze de bocht ommeegaon. 'Dag Sunderklaos,' ropt Piepmoes, 'tot vuuf december!'

Dan gaot hi'j gauw weer in huus. Et is al haost twaelf ure as et moesien eindelijk op bedde ligt. Mar dat is niet zo slim, want hi'j het een prachtige aovend had. As hi'j de volgende morgen mit zien buurman de molle koffie zit te drinken, trakteert hi'j op een peer peperneuten die Sunderklaos him geven het. Mar as de molle vragt hoe hi'j an dat lekkers komt, vertelt hi'j niks. Hi'j gniest een betien, en zegt: 'Dat vertel ik je mit een peer weken wel, molle, zo lange moej' mar even waachten! Mar dan hé'k je toch een peer mooie dingen te vertellen..!'

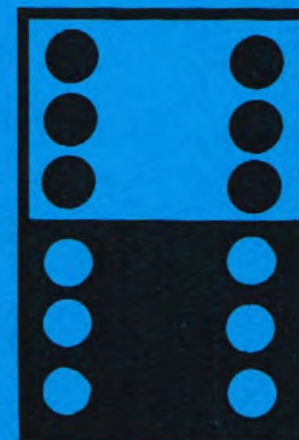
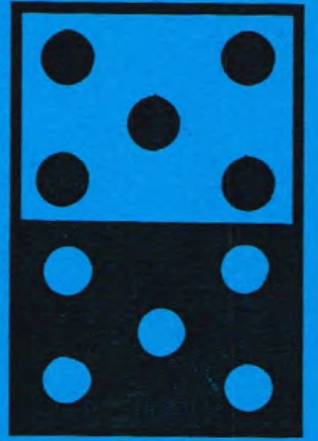
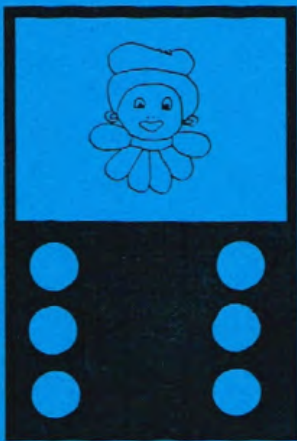
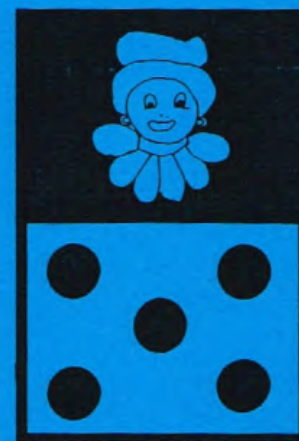
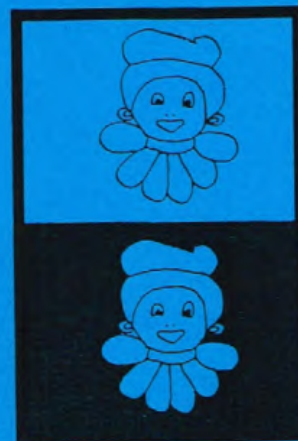
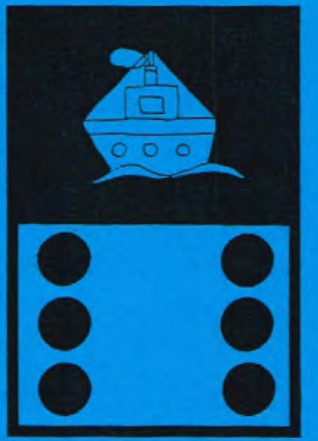
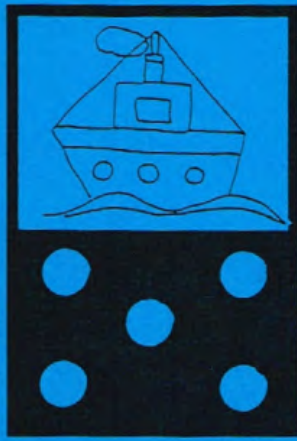
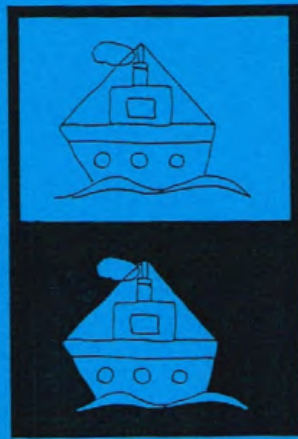
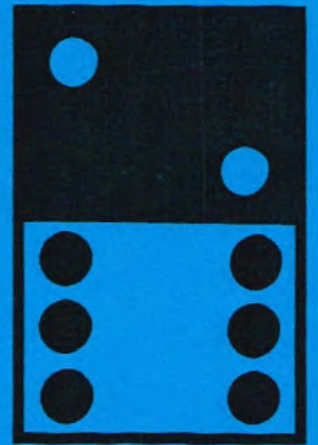
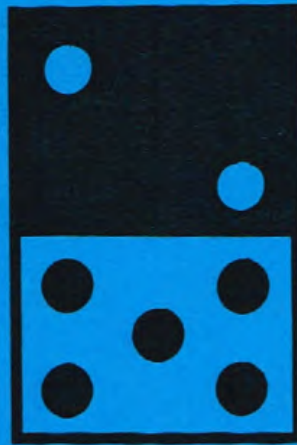
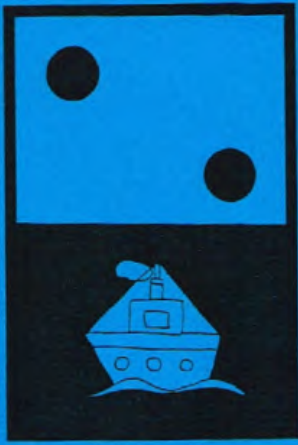

Dit Herenhoentien wodde bedocht, saemensteld en klaormaeckt deur Saskia Douma en Sietske Bloemhoff, in opdracht van de Intergemientelike Begeleidingsgroep Hiemkunde in Oost- en West-Stellingwarf.

Masker

Jim zien vast wel wie dit is. Juust, et is de hulpe van Sunderklaos, zwatte Piet.
Now, is d'r een aorigheid mit disse Piet. Deur de twee ronties mit een krusien bi'j de oren
moej' een touwgien of elastiekien stikken. Aj' dan nog de zwatte stippen naost de ogen uutprikken en een
snegien in de neuze en de mond maeken, dan hej' een hatstikke mooi masker veur 5 december!

DOMINOSPULLEGIEN

Et dominospullegien dat jim op twee inlegvellen zien, is een betien aandars as et gewone. In plak van cieferties (stippen) staon d'r op de kaorties die as jim nog uutknippen moeten ok tekenings die mit Sunderklaos te maeken hebben. Veerder gaot et spullegien op de gewone maniere. Veul plezier!

